

Image not found or type unknown

El credo

Karl Barth

Fecha de publicació:
06/05/2014

Sello Editorial:
Pòrtic Edicions

Contacto de prensa

Nombre: Directora de marketing i comunicació AIG: Marta Oliva i Domènech

Teléfono: 93 492 8155

Email: moliva@grup62.com

Nombre: Andrea Cuéllar

Teléfono: 93 492 8211

Email:
andrea.cuellar@grup62.com

Nombre: Núria Rosell

Teléfono: 93 492 8671

Email: nuria.rosell@grup62.com

Nombre: Xavier Gafarot

Teléfono: 93 492 86 54

Email: xgafarot@grup62.com

Comentaris al Credo dels apòstols per part d'un teòleg compromès amb el seu temps.

Comentaris al Credo dels apòstols per part d'un teòleg compromès amb el seu temps.

L'obra Credo recull les conferències pronunciades per Karl Barth a la ciutat holandesa d'Utrecht davant d'un grup d'estudiants. Barth comenta, un per un, els diferents articles del Credo, en connexió amb el qual examina els principals problemes de la dogmàtica. Es tracta del Símbol de fe conegut com a Símbol apostòlic, acceptat per les Esglésies de la Reforma com a norma doctrinal de fe. Barth no en fa un comentari purament doctrinal o crític, ni tampoc un estudi apologètic. Segons ell, l'Església no demostra la veritat, sinó que la confessa. Per comprendre el Credo cal entrar-hi, fer el moviment de la fe. Dir credo ('crec') és decidir; la fe és una decisió. I el comentari de Barth no té altra intenció que fer sentir l'exigència d'aquesta decisió. En un apèndix, Barth ofereix les seves respostes a les preguntes suscitées pels oients sobre qüestions diverses: dogmàtica, exegesi, filosofia, predicació i sagrament, govern de l'Església, etc.

Karl Barth

Karl Barth (Basilea, 1886-1968) és un dels més grans teòlegs de la Reforma i un dels que més influència ha exercit en els teòlegs posteriors, i que ha deixat empremta també en teòlegs catòlics. Ordenat pastor (1918), exercí el ministeri sobretot a Safenwil (cantó d'Aargau, Suïssa). Fou professor a les universitats de Göttingen, Münster, Bonn (d'on fou expulsat pel règim nazi) i Basilea. Oposat al grup dels «Cristians alemanys», addictes al règim nazi, al qual es van adherir alguns dels seus companys, formà part de l'«Església confessant». És el principal representant de la teologia dialèctica, oposada a la teologia liberal, en la qual, d'altra banda, s'havia format, i a l'idealisme filosòfic anterior a la Primera Guerra Mundial. Les seves obres més importants són: *Römerbrief* (comentari a la Carta de sant Pau als Romans) i *Die kirchliche Dogmatik* ('La dogmàtica eclesiàstica').